

แบบเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ

หนังสืออ่านประกอบ

ตัวอย่าง

บทละครเรื่อง

คุณนีนปัญญา

895.912

พ ๖๑๖๗

แบบเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ

หนังสืออ่านประกอบ

บทละคร เรื่อง

สุวรรณปัญญา

พิมพ์ครั้งที่สาม ๒๐,๐๐๐ เล่ม

พ.ศ. ๒๔๙๙

ปกกระดาษราคาเล่มละ ๒.๐๐ บาท

พิมพ์ที่โรงพิมพ์คุรุสภา

ปากคลองบางลำพูบน พระนคร

มีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติ

2972

คำนำ

บทละครเรื่อง “สุวรรณบัณญา” ซึ่งหม่อมหลวง
ปิ่น มาลากุล ประพันธ์ กรมวิชาการได้พิจารณาแล้ว
เห็นสมควร ใช้ เป็น แบบเรียน ประกอบ สำหรับ ชั้น มัธยม
วิสามัญปีที่ ๔, ๕ และ ๖ จึงได้จัดพิมพ์ขึ้น โดยผู้
ประพันธ์ ได้มอบ ลิขสิทธิ์ บท ละคร เรื่อง นี้ ให้ กระทรวง
ศึกษาธิการ.

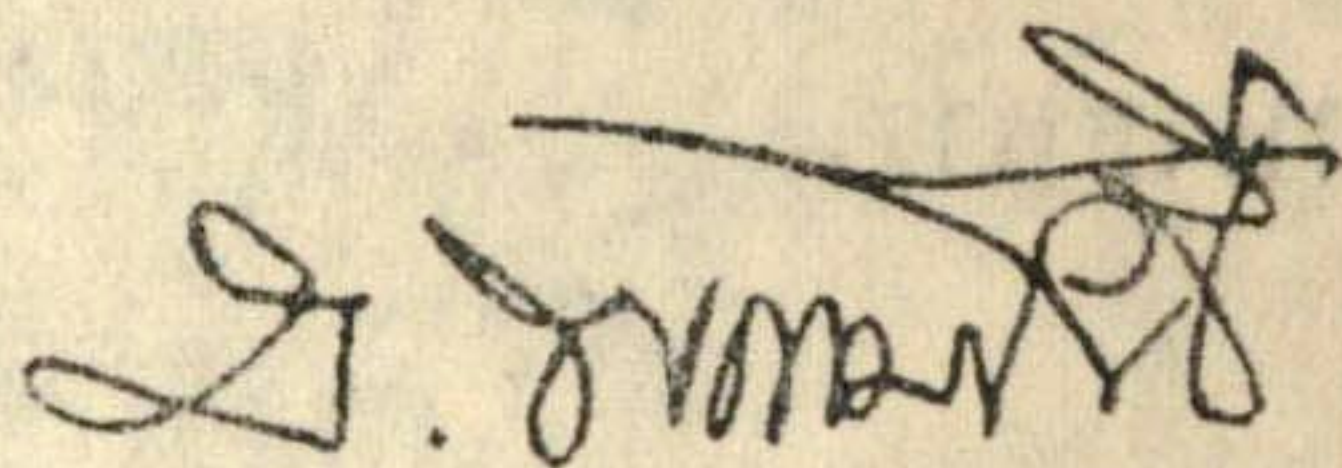
กรมวิชาการ

กันยายน ๒๔๕๓

ตามที่ กรม วิชา การ ได้ คัด เลือก บท ละ คร เรือง
“สุวรรณปัญญา” ซึ่งหม่อมหลวงปิ่น มาลากุล ประพันธ์
เป็นแบบเรียนประกอบสำหรับชั้นมัธยมวิสามัญปีที่ ๔, ๕
และ ๖ ผู้ประพันธ์ได้มอบลิขสิทธิ์ บท ละ คร เรือง นี้ ให้
กระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงศึกษาธิการได้อนุมัติ
ให้พิมพ์ขึ้นใช้เป็นแบบเรียน เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน

๒๔๕๓.

(ลงชื่อ) พลเอก

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

เลขห้อง

๒๔

เลขหมู่

๘๙๕.๗๑๒

๖๑๖๗

จดทะเบียน

ตัวละครในเรื่อง

“สุวรรณชนปัญญา”

ท่านผู้ใหญ่

แจ่ม

วัฒนา

ลุงทิม

สุวรรณ

บาสาย

ผู้ว่าราชการจังหวัด

สุวรรณชนปัญญา

(เสียงเครื่องดนตรีกำลังเล่น และเสียงลม)

ท่านผู้ใหญ่ นี่ แจ่ม ถนนก็แล้ว ไปเร็วอีกหน่อยก็ได้

แจ่ม ครับผม

ท่านผู้ใหญ่ แต่ไม่ต้องเอารถไปล้างในคูคลองนะ

แจ่ม ครับผม

ท่านผู้ใหญ่ เออ วัฒนา

วัฒนา ครีบ

ท่านผู้ใหญ่ วัฒนา งานรับรอนวันนั้นเขาให้แต่งตัวอย่างไร

วัฒนา เออ... ผมเข้าใจว่า เครื่องแบบปรกติครับ

ท่านผู้ใหญ่ ฉันไม่ได้ถามว่าเขาเข้าใจอย่างไร ฉันถามว่า
เขาให้แต่งตัวอย่างไร

วัฒนา ผมจำได้ อย่างแน่นอนว่า เครื่องแบบปรกติครับ

ท่านผู้ใหญ่ กาก อยู่ที่ไหน

วัฒนา ผมส่งไปที่บ้านท่านแล้วครับ

ท่านผู้ใหญ่ เขาเชยูกี่โมง

วัฒนา ๑๘.๓๐ ครับ

ท่านผู้ใหญ่ แน่หรือไม่นั่น

วัฒนา แน่ครับ ๑๘.๓๐

ท่านผู้ใหญ่ ถ้าอย่างนั้นก็คงทัน ถ้าแจ่มเขาไม่เอารถลงไป
ล้างในคู

วัฒนา คงทันครับ น็อกส์ก็ ๕๐ นาที ก็คงถึง.....

ท่านผู้ใหญ่ เอ๊ะ พดอย่างไร..... ถึงมันก็คงถึงเขาสักแห่ง
หนึ่ง แต่ปัญหามีอยู่ว่ามันจะถึงที่ไหน ทำไม
ไม่พดให้จับประโยค

วัฒนา เออ... ผมหมายความว่า ออกัสก ๔๐ นาที
ก็ คง ถึง กรุงเทพ ฯ ครับ ถึง ที่ บ้าน ท่าน ที่

กรุงเทพ ฯ

ท่านผู้ใหญ่ เออ..... อย่างนั้นซิ จึงจะเรียกว่าพูดแจ่มแจ้ง
(เสียง คนขับรถกดแป้นไฟฟ้า)

ท่านผู้ใหญ่ แจ่ม..... ระวังนะ

แจ่ม

ครับผม

ท่านผู้ใหญ่ จะขึ้น หน้าเขา คอวัง ระวัง กอหิน กอของ ทวาย ช้าง
ถนนนะ

แจ่ม

ครับผม

(เสียง คนขับรถกดแป้นไฟฟ้าอีก แล้วมีเสียงผ่านรถยนต์อีกคันหนึ่ง ได้
ยินเสียงเครื่องยนต์รถอีกคันหนึ่งดังขึ้นแล้วก็เงียบลง เมื่อผ่านพ้นแล้ว)

ท่านผู้ใหญ่ วัฒนา

วัฒนา

ครับ

ท่านผู้ใหญ่ จกไว้หน้อย จกไว้.... จกไว้เตือนพรุ่งนี้นะ

วัฒนา

(หยิบสมุด)

ครับ.... จกเรื่องอะไรครับ

ท่านผู้ใหญ่ เรื่องจังหวัดเมือกนั้นนะ “ให้ขยายชน หา
งบประมาณก่อสร้างให้ ๕ แสนบาท”.... ไง.....

จกแล้วหรือ

วัฒนา

ครับ.... จกแล้วครับ.... วิสามัญศึกษาหรือครับ

ท่านผู้ใหญ่ กวีสามัญนะชี่ ประชาชนว้าร้องกันมาก เรา
กตของสนองความตอ้งการของประชาชน

วัฒนา ขยายชน... โรงเรียนหญิงหรือชายครับ

ท่านผู้ใหญ่ เออ จริงนะแหละ ไม่ได้พูดว่าหญิงหรือชาย
สัญญาากับผู้ว่าราชการจังหวัดไว้ ๕ แสน บาท
....ทั้งหญิงทั้งชายนะแหละ... ให้แห่งละ ๒ แสน
ก็แล้วกัน

วัฒนา ครับ.. ใจแล้ว.. แห่งละ ๒ แสนบาท

(เสียงเครื่องขนัตขลุกลัก คล้ายกับว่าน้ำมันเดินไม่สะดวก)

ท่านผู้ใหญ่ เอ๊ะ.....แจ่ม.....น้ำมันเย็นอย่างไรนะ

แจ่ม ทำจะน้ำมันครับ

ท่านผู้ใหญ่ น้ำมันอะไร พกให้จับประโยชน์

แจ่ม ทำจะจับแล้วครับ

ท่านผู้ใหญ่ อะไรจับแล้ว

แจ่ม ผมครับ จับแล้ว น้ำมันหมดครับ

ท่านผู้ใหญ่ อ๊ะ จับกัน จับแล้ว จริงของแก.....ที่จังหวัด
นน ทำไมจึงไม่เต็มเลยให้เต็มล่ะ ว่าอย่างไร
ว่าอย่างไร

(บัดนี้เสียงเครื่องขนัตหยุดแล้ว และเสียงลมก็หยุดด้วย รถหยุดแล้ว)

วัฒนา ทำอะไรจนถึงเงินเดือนนายแหม่มละ เสียราชการ
งานเมืองของท่าน

แหม่ม ผมก็ไม่ได้เจตนาออกครับ ใจเข้มนบอกน้ำมัน
น้ำมันเสีย

(เสียงเปิดประตูลงไปจากรถด้วยกัน แล้วมีเสียงปิดประตู)

ท่านผู้ใหญ่ วัฒนา รุ่งไหมละ ฉันบอกแล้วว่า อีก ๔๐
นาทีก่อนนี้นะ เรา คงจะ ได้ถึงที่ไหนสัก
แห่งหนึ่ง

วัฒนา (ดู) นายแหม่ม เมื่อก่อนท่านถามว่า เมื่อหยุดที่
จังหวัด ทำไมไม่เต็มเสียให้เต็ม

แหม่ม เออ...ผมก็ไม่ได้ทราบครับ นึกว่าอย่างไร ๆ ก็
ถึงกรุงเทพฯ แน่ ๆ

ท่านผู้ใหญ่ ถึงช. อีก ๔ ชั่วโมง แต่มันไม่ใช่ ๔๐ นาที

แหม่ม ผม ไม่ได้เจตนา ออก ครับผม พระ เกษ พระ คุณ
กรุณาเถอะครับผม

(เสียงรถยนต์ที่แล่นอยู่ข้างหลัง ใกล้เคียงมาบีบแตร เสียงเครื่องดนตรีดัง
แล้วก็ผ่านไป เสียงเบาสงบจนเงียบ)

ท่านผู้ใหญ่ ปัญหาเฉพาะหน้าของเราเกิดขึ้น..... อ้าวมันทำไม
จึงปล่อยรถคนนั้นไปเสียละ พอจะได้อาคัญ.....

วัฒนา อ้าว ทายจริง ผมกำลังโกรธนายแหม่มอยู่เลย
ลืมนี่ไป

แหม่ม ผมกำลังกลัวพระเดชพระคุณ....

ท่านผู้ใหญ่ ฉันทักำลังคิดว่าจะตัดเงิน เดือนแกสก็ก็เปอร์—
เซ็นต์.....

แหม่ม พระเดชพระคุณกรุณาเถอะครับผม

วัฒนา อ้าว นั่นแน่ะครับ รถสวนมากันหนึ่ง คูเหม็นจน
รถรับคนโดยสารถ้วย

ท่านผู้ใหญ่ เออ เหวะหิด แหม่ม

แหม่ม ครับผม

ท่านผู้ใหญ่ ชนรถคันนั้นขึ้นไปจังหวัด

แหม่ม ครับผม

ท่านผู้ใหญ่ หานามันมาสักปี่ยหนึ่ง ชนชักชาละเกิดเรื่องละ

แหม่ม ครับผม

วัฒนา เอาอย่างนกแลวกน นายแหม่มวนนถาทานไปงาน
ชาไป ๑๐ นาทีละก็ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ๒๐
นาทีละก็ ๒๐ เปอร์เซ็นต์

แหม่ม แหม ผมแยกแยะวครับ

ท่านผู้ใหญ่ เขาเถอะเราตองคุเหตุผล เขาตามตัวเลขอย่างน
ไม้ไค้คอก

แจ่ม แหม พระเศษพระคณกรณาเหลือเกิน ผมวัง
จ้กเกี้ยวครีบผม

ท่านผู้ใหญ่ วังจ้ ก็โยกมือให้รถนนหยกช้เกี้ยวก็จะผ่านไ
เสียบอก

แจ่ม ครีบผม (ตะโกน) หยุกก่อน! หยุกก่อน!! ไ
ก้วยคน

(เสียงรถอนต์ใกล้เข้ามาแล้ว)

ท่านผู้ใหญ่ วัฒนา ร่ายเงินไปให้ ๑๐๐ บาทเถอะ

วัฒนา ครีบ...แจ่ม...แจ่ม...เกี้ยวก่อน...นั้นนะ ๑๐๐ บาท

(เสียงรถอนต์มาถึง หยุด แจ่มขึ้น แล้วก็ใส่เกียร์ดังสนั่นแล่นต่อไป)

ท่านผู้ใหญ่ เออ เราทำอะไรกันทีละ แถวนมีอะไรคข้าง

วัฒนา ท่านนั่งพักเสียบนรถกแล้วกันครีบ

ท่านผู้ใหญ่ พักอะไรกัน...เออ... เถินไป ที่หมู่บ้าน นั้น เถอะ
เผื่อจะมีอะไรข้าง

วัฒนา เออ...ทิ้งรถไว้อย่างนหรือครีบ

ท่านผู้ใหญ่ ไม่เป็นไรคอกนะ คอยเหลียวคกแล้วกัน มาเถอะ

วัฒนา ครีบ

(เสียงไฟทำเดินไปด้วยกัน ดุชกันไปพลาง)

ท่านผู้ใหญ่ วัฒนา

วัฒนา ครีบ

ท่านผู้ใหญ่ หมูบ้านนี้ คุ ๆ ไปก็ใหญ่พอใช้ ขนาดอำเภอ

ย่อม ๆ ที่เกี่ยวนะ

วัฒนา ท่านครีบ

ท่านผู้ใหญ่ อะไร

วัฒนา ตรงนั้นท่าจะล้นครีบ ระวางหน้อยครีบ

ท่านผู้ใหญ่ อ้อ อย่างนั้นหรือ นี่แหละเมืองไทยล่ะไหมล่ะ

วัฒนา ตรงที่ล้นนะหรือครีบ

ท่านผู้ใหญ่ เออ พวกเขื่อนนั้นก็ถูกเหมือนกัน ถ้าใครไม่ระวัง

ตัวก็หกกลับมาแน่ ๆ

วัฒนา ท่านครีบ

ท่านผู้ใหญ่ อะไรอีกล่ะ

วัฒนา ระวางหนามครีบ

ท่านผู้ใหญ่ อ้อ ขอบใจ.. จริง ๆ นะ วัฒนา ฉันว่า ว่านี้

แหละเมืองไทย อย่างที่เราอยู่ ๆ กันที่กรุงเทพฯ

นะ มันไม่ใช่เมืองไทยคอก

วัฒนา ชนบทก็อย่างนั้นแหละครีบ

ท่านผู้ใหญ่ ข้าราชการที่นั่งโต๊ะทำงานอยู่วันหนึ่ง ๆ นะ ไม่
รู้เรื่องเมืองไทยกันเป็นส่วนมาก รัฐบาล
ถ้าไม่รู้จักเมืองไทยก็ทำงานผิดหมด สิ่งงานผิด
หมดก็ให้มาเดินอย่างเรานะเสียอย่างงานจะดีขึ้นเยอะ
แยะทีเดียว

วัฒนา (หัวเราะเบา ๆ) ถ้าอย่างนั้น วันนี้นายแจ่มก็ควร
จะได้เงินเดือนขึ้นนะครับ

ท่านผู้ใหญ่ (นั่งครุ่นหนึ่งแล้วพูด) วัฒนา

วัฒนา ครับ

ท่านผู้ใหญ่ วัฒนา จกไว้ จกไว้เดือนฉันพรั่งน

วัฒนา เรื่องอะไรครับ ขึ้นเงินเดือนนายแจ่มหรือ

ท่านผู้ใหญ่ อะไรกัน ถ้าขึ้นเงินเดือน ฉันก็เขินอายเท่านั้นเอง

วัฒนา ออ... ถ้าอย่างนั้น ตัดเงินเดือน

ท่านผู้ใหญ่ ไม่ใช่ เรื่องศึกษาผู้ใหญ่ นะ

วัฒนา ออ เรื่องศึกษาผู้ใหญ่

ท่านผู้ใหญ่ ศึกษาผู้ใหญ่ จะต้องออกมาในชนบทก่อนเพื่อน

จะต้องมาทำงานในชนบท อย่าให้ฉันเห็นหน้า

ใครในกรุงเทพ ฯ ลึกคนเดียว

วัฒนา (ตกใจ ตะโกน) ท่านครับ

ท่านผู้ใหญ่ อะไรกัน

วัฒนา ุงกรับ

ท่านผู้ใหญ่ ไหน

วัฒนา นั้นแน่กรับ

(วัฒนาออกเสียงไล่ๆ หักกิ่งไม้ ฟาดลงที่กอหญ้า)

วัฒนา โอ้ว... โอ้ว... ไ้... ไ้

ท่านผู้ใหญ่ ไปแล้ว เออ... วัฒนา เออนี้ตาไวจริงนะ

วัฒนา ผมชอบมองคำ ๆ กรับ ท่านชอบมองตสูง ๆ

ท่านผู้ใหญ่ เอ๊ะ นี่เออפקซ่อนความหมายอะไรไวหรือเปล่า

วัฒนา เปลาคอกกรับ

ท่านผู้ใหญ่ ก็จริง ๆ ของเธอ ฉันเห็นมะพร้าวเข้าแล้วละ
ถามชื่อ อ่อน ๆ ก็นึกสอง ไข ไม่ได้หรือ

วัฒนา กรับ เคยมาก่อนกรับ เจ้าของอยู่บ้านไหนก็
ไม่ทราบ

ท่านผู้ใหญ่ อ้าว นั้นแน่ ถามตาแก่นั่นแน่

วัฒนา ลงจะ ลง

ลุงทิม (พูดสำเนียงชาวบ้าน) ออไรกันเล่าพ่อ นี่พ่อจะไป
ไหนกัน